

“TEK DERMİMİZ EKMEĞİMİZ” Mİ?

Aydınlık Gazetesi, 1 Mart 2014

Yıldırım Koç

Sosyal paylaşım dünyasında “Taşeron İşçileri Sosyal Medyada Birleşiyor” isimli bir sayfa var. Sayfanın alt başlığı şöyle: “Tek Derdimiz Ekmeğimiz”.

Bir başka eylemde de benzer içerikte bir pankart vardı.

Kimse kusura bakmasın. “Tek derdiniz ekmeğiniz” ise ekmeğinize hiçbir zaman kavuşamazsınız; elinizdeki ekmeğin bir bölümünü daha kaybedersiniz.

Bazı işçiler siyasi görüş farklılıklarının işçileri bölmesinden korkarak, aman “siyaset yapmayın!” diyorlar. Peki, siyaset yapmadan bu işleri nasıl halledeceğiz?

Derdimiz Ekmeğimiz

Evet, derdimiz ekmeğimiz; ancak “tek derdimiz ekmeğimiz” değil.

Kapitalist düzende işçiler işgüçlerini satarlar. Üretim araçları mülkiyetinden kopmuş olan işçilerin belirleyici geçim kaynağı, işgücü satışı karşılığında elde ettikleri ücrettir. Kapitalist düzende geçim kaygısı doğaldır. Bir de emperyalist sömürü söz konusuysa, geçim kaygısı katmerlenir.

Ancak ekmeği büyütebilmek, “tek derdimiz ekmeğimiz” gibi ilkel bir anlayışın aşılmasıyla mümkündür.

Hele kapitalizmin tarihinin üçüncü küresel krizinin etkilerinin Türkiye’de de hissedildiği; hele Türkiye’deki yağma düzeninde denizin tükendiği koşullarda, ekmek kavgası daha da önem kazanacaktır.

Sevgili arkadaşım Erol Çatma, “bizim işçi ancak oturduğu minder tuttuğunda ayağa kalkar” demişti. Minderin tuttuğu günleri yaşarken, “tek derdimiz ekmeğimiz” demek kadar yanlış bir iş olamaz.

İşçiler çalışma ve yaşama koşullarını (bırakın geliştirmeyi) korumak istiyorlarsa, bu anlayışı değiştirmek zorundadırlar.

Bugünkü sorunların sorumlusu, emperyalizm ve kapitalizmdir. Emperyalizmin dayattığı politikaları kabullenen ve uygulayan ise AKP’dir.

Çözüm Siyasettedir

AKP’ye, emperyalizme ve kapitalizme karşı çıkılmadan, siyasallaşmadan, siyasal mücadeleye girmeden hiçbir sorun çözülemez.

Ekonomik büyüme ve refah dönemlerinde AKP’ye yaranarak, emperyalistlere gülücükler göndererek hakları korumak ve hatta geliştirebilmek olanaklıdır.

Günümüzdeki koşullarda ise teslimiyet, hakların daha fazla kaybı anlamına gelir. Siyasallaşmayan bir işçi hareketi, “tek derdimiz ekmeğimiz” diyen bir işçi hareketi yenilgiye mahkumdur.

Halktan destek alamayan bir işçi hareketi, ileriye doğru adım atamaz. Halktan desteğin yolu, vatana ve cumhuriyete sahip çıkmaktan geçer. Vatanimiz ve cumhuriyetimiz tehdit ve saldırı altındayken, “tek derdimiz ekmeğimiz” diyenler yalnız kalırlar.

İşçi sınıfı içindeki dayanışmayı geliştirmeden kazanımlar korunamaz, yeni mevziler kazanılamaz. “Tek derdi ekmeği” olanlar sınıf dayanışmasını akıllarına getirmezler. Ülkemizin çeşitli yerlerinde işçi mücadeleleri gelişmektedir. Bugün bu mücadelelere destek vermeyen, yarın kendisi sıkıntı yaşamaya başladığında o insanlardan destek isteme hakkına sahip değildir.

“Tek derdimiz ekmeğimiz” anlayışı yenilgiye mahkumdur.

“Derdimiz ekmeğimiz” anlayışı ise, sınıfı birleştiren bir yaklaşımdır. Ancak “ekmek” dışında da dertlerimiz vardır. Ekmek derdimizin veya geçim kaygımızın giderilmesi, daha iyi çalışma ve yaşama koşullarına kavuşabilmesi için siyasallaşmak, vatan ve ekmek mücadelesini bütünleştirmek ve sınıf içi dayanışmayı geliştirmek zorunludur.

Yalnızca kendisi ve yalnızca ekmeği için mücadele etmeye çalışanlar yenilgiye mahkumdur.

Ekmek ve vatan mücadelesini bütünleştiren, sorunların çözümünün siyasal mücadelede olduğunu kavrayarak ona uygun hareket eden ve sınıf dayanışmasını geliştirenler ise hem ekmeklerini büyütecek, hem de bağımsız ve demokratik bir Türkiye ve sınıfsız ve sömürsüz bir dünya çabasına katkıda bulunacaktır.